

Jeg er ikke enig med hr. Duetoft i, at er der noget, der holder danskerne sammen, så er det Det Kongelige Teater. Snarere tværtimod har Det Kongelige Teater jo ved ganske mange lejligheder været anledning til nok så mange debatter i den danske befolkning og mellem danskerne. For det er jo ikke 5,2 millioner danskere, der benytter Det Kongelige Teater. Men det er 5,2 millioner danskere, der tvinges til at betale til Det Kongelige Teater.

Og når det så videre hedder, at samtidig kan teatret bidrage til at markedsføre Danmark i udlandet, ja, så er jeg også nødt til at sige, at ganske mange udlændinge, som kommer på besøg i deres sommerferie i Danmark, jo bliver dybt skuffede, når de oplever den lukkede og låste dør, fordi Det Kongelige Teaters medarbejdere ikke kan finde ud af at lave en ferieplanlægning, der gør, at man også kan opføre skuespil, opera og ballet i sommerperioden.

Jeg har selv stor fornøjelse af, når jeg er i andre lande, at besøge teater, opera og ballet i de respektive byer og hovedstæder. For dér har man nemlig mulighed for som besøgende at opleve, hvad man har af kulturtilbud. Den mulighed har udlændinge ikke, når de besøger Danmark, medmindre at udlændinge tilrettelægger deres ferie, så den passer med Det Kongelige Teaters kalender.

Det bliver i redegørelsen beskrevet, at man nu ikke længere vil gennemføre nogen driftsbesparelser, som ellers var udmeldt fra Det Kongelige Teater. Det bliver så senere beskrevet, at når nu man får Det Kongelige Teaters forestillingsaktivitet i et nyt opera- og musikhus afklaret, ja, så skal man også have fundet ud af, hvilke driftsudgifter det udløser.

I det hele taget må vi sige, at når vi kigger på den økonomiske side af sagen, så er redegørelsen stærkt mangelfuld. Og det ved jeg godt hvorfor den er. Det er jo ikke, fordi man ikke har tallene. Det er jo ikke, fordi man ikke ved, hvad det koster i anlæg. Det er jo ikke, fordi man ikke ved, hvad det koster i forøgede driftsudgifter. Men det er, fordi man ikke tør. Ministeren tør ikke gå ud og fortælle den danske befolkning, at den politiske aftale, der er blevet indgået, alene i anlægsudgifter vil løbe op i i hvert fald 1½ mia. kr.

For når man både skal have det eksisterende Kongelige Teater bygningsmæssigt moderniseret, når man skal have ryddet op og bygget om ved Turbinehalgrunden, og når man skal have etableret et operahus i København, og når man

i øvrigt lige med næn hånd skal have hældt lidt økonomi ud til provinsens teatre og musikhuse, så de ikke gør alt for meget vrøvl, ja, så bliver det på min blok i hvert fald 1½ mia. kr.

Og så har jeg slet ikke taget med, at den slags kulturinstitutioner, når først de går i gang, jo har en historisk tradition for at komme med kæmpe budgetoverskridelser. Lad mig i den forbindelse minde de tilstedeværende om de problemer, vi har med Det Kongelige Biblioteks manglende evne til at overholde budgetterne. Så 1½ mia. kr. til at starte med, men jo nok 2, måske 2,3 mia. kr., inden denne her aftale er endeligt gennemført.

Det tør ministeren ikke lægge sammen og gå ud og fortælle den danske befolkning. For ministeren er klar over, at i det øjeblik den danske befolkning får at vide, at man har tænkt sig – for dens penge – at lave anlæg for så svimlende summer i København, så er opbakningen, den opbakning, som hr. Duetoft priste så meget, efter min vurdering ikke til stede længere.

For den danske befolkning bliver samtidig hermed i deres TV-Avis, i deres radioavis og i deres dagblade præsenteret for, at selv om vi i Danmark på vores sygehuse har opfundet en ny kemoterapi, som kan redde 16-17-20 unge kvinder om året fra kræftdøden, ja, så krævede det radioaviser hele dagen, før Amdtsrådsforeningen ved solnedgang erklærede, at amtskommunerne nok skulle finde ud af at få skaffet de 5-6 mio. kr.

Den danske befolkning kan heller ikke forstå, at de penge, som de betaler i skat, som i øvrigt er verdens største skatter, ikke kan rumme at få et hospitalsvæsen til at fungere. De penge kan heller ikke få sygeordninger for pensionister med hjemmehjælp og med sundhedspleje osv. til at fungere. Men når en kreds af fire partier stikker hovederne sammen, så kan man som ved et trylleslag få 1½ mia. kr. fundet. Den danske befolkning stiller naturligvis spørgsmålet: Hvorfor kan de samme fire partier så ikke finde de penge, der skal til for at få vores sundhedsvæsen til at virke? Fjerne alle de ubehageligheder, vi får hver eneste dag, der minder os om, at det danske velfærdssamfund ikke fungerer; få alle de ting fjernet. Få fjernet de 20.000 hjemløse, som vi ikke kan finde plads til. Få sørget for, at belægningen på vores herberger er anstændig; den slags projekter kan man ikke finde penge til.

Men der er jo heller ikke kulturpolitisk aura omkring den slags. Nej, at hjælpe hjemløse, som